

[Socialministeren.]

Statsborgere med Hensyn til Erstatningsydelse til efterladte efter Ulykkesforsikringslovgivningen.

Endelig er der Grund til at nævne en Ændring til § 77, foranlediget ved en Henvendelse fra Ulykkesforsikringsforeningen af 1916 for mindre Landbrugere, Skovbrugere, Havebrugere, Haandværkere og ligestillede i Danmark. Ændringen tilsigter en Begrænsning af Administrationsudgifterne.

De nu tre forelagte Lovforslag danner i Forbindelse med den i Sommer vedtagne Lov om Arbejdsløshedsforsikring og Arbejdsanvisning den saakaldte Socialreform. Som man vil se af de Tabeller, der ledsager Lovforslaget om offentlig Forsorg, vil efter Beregningen den samlede Merudgift, efter at Arbejdsløshedsloven er gennemført, altsaa Merudgiften ved Vedtagelsen af disse tre Lovforslag, andrage ca. 6½ Mill. Kr., for hvilket Beløb man altsaa skulde kunne erholde den egentlige Socialreform vedtaget. For Staten bliver imidlertid Merudgiften 20,8 Mill. Kr., idet Kommunernes Udgifter med den ændrede Refusionsordning lettes med ikke mindre end 14,2 Mill. Kr.

Disse forskellige Udgiftstal tager dog intet Hensyn til en eventuel Prisregulering, om hvilken jeg ved Lovforslagenes Forelæggelse i Fjor udtrykte min Villighed til at forhandle med Udvalget, og hvis Rimelighed jeg den Gang nærmere gav en Begrundelse for i Forelæggelsestalen, en Begrundelse, der særlig hvilede paa de usikre Forhold, der var opstaaet under Hensyn til den danske Kronens noget vaklende Holdning i den senere Tid. Men om dette Spørgsmaal om Prisregulering samt om andre mulige Spørgsmaal om Tillempelser af Takster eller Tilskud vil der altid kunne forhandles saavel som om andre Enkeltheder, idet disse Enkeltheder ikke vedrører Socialreformens hele System, dens Retningslinier eller de afgørende Forslag indenfor denne vedrørende Refusion og Administration til Lettelse for de fattige Kommuner.

Det er mig naturligvis rent personlig en Sorg at se, med hvor forholdsvis ringe Interesse og Forstaaelse dette meget kostbare Lovomraade er blevet behandlet i vide Kredse, ogsaa indenfor Rigsdagen, i Kredse, hvis virkelige Indsigt i og Interesse for dette Lovomraade er forbavsende ringe, naar man tager i Betragtning, hvor overmaade mange Millioner det drejer sig om. Det kunde overfor denne manglende Interesse for virkelig at sætte sig ind i og forstaa dette omfattende Reformværk synes ret haabløst at

prøve paa at gaa saa stærkt ind for dets Vedtagelse, som jeg kunde ønske, men jeg tror, det haster.

Jo længere vi driver videre med den nuværende planløse Lovgivning og Administration, des sværere vil det blive at naa til rationelle og virkelig ordnede Forhold paa dette Omraade, og des dyrere vil det ogsaa blive, vel at mærke, hvis det da ikke er den danske Rigsdags Mening at opgive Ævred til Fordel for Befolkningens tiltagende Demoralisering og Proletarisering, Proletarisering under et Fattigvæsen, til hvilket for Tiden flere og flere henvises. Jeg tror ikke, at denne Udvikling er til Gavn for nogen som helst. Jeg tror, at selv de besiddende Dele af vort Samfund ikke har nogen som helst Interesse i, at det egentlige Fattigvæsens Udgifter stiger Dag for Dag, og derfor tillader jeg mig endnu en Gang alvorligt at anmode det høje Folketing om snarest muligt at vedtage disse tre Lovforslag i alt væsentligt i den foreliggende og af Sagkundskaben i det hele godkendte Skikkelse.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov angaaende privat Arbejdsanvisning*. Lovforslaget er vel kendt for det høje Folketing, idet dets Paragraffer tidligere var en integrerende Bestanddel af det Forslag til Lov om Arbejdsløshedsforsikring og Arbejdsanvisning, som blev vedtaget i Sommer. Oppositionen ønskede imidlertid den Gang at forhandle om disse Spørgsmaal. Det drejer sig om privat Arbejdsanvisning, altsaa om Begrænsning af private Engageringskontorer, Husgerningskontorer og Fæstekontorer. Man ønskede at forhandle om disse Spørgsmaal under et særligt Lovforslag, idet man mente, at det i og for sig ikke hørte ind under Arbejdsløshedsloven. Ved Forhandlingerne herom, det saakaldte Kriseforlig i Sommer, blev der fra Ordføreren, tror jeg, det var, i Folketingets Udvalg rettet en Henstilling til mig om at overveje Mulighederne for snarest at fremsætte et særligt Lovforslag om privat Arbejdsanvisning, og da det er Ministeriets Opfattelse, at en Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger til Begrænsning af den private Arbejdsanvisning er paakrævet, ikke mindst under ekstraordinær Arbejdsløshed, hvor de arbejdsløse særlig er udsatte for Udnyttelse gennem private Arbejdsanvisningskontorer, samt da der yderligere foreligger en Anmodning fra Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund fra Juli i Aar, optrykt som Bilag, fremkommer altsaa nærværende Lovforslag. Jeg tillader mig at anbefale det til hurtig og villig Behandling i det høje Ting.